

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

NR. NISSUM HØJSKOLE OG EFTERSKOLE

Mindestenen foran skolen. Foto Ej. J.

NUMMER 5 · JUNI 1986 · ÅRGANG 78

DANMARKS
PÆDAGOGISKE
BIBLIOTEK

Afslutning ved elevstævne 3.-4.maj

Vi har været samlet til elevstævne på Nr. Nisum Efterskole – en skole, der har eksisteret siden 1887 – og altid har bygget sin eksistens og hverdag på den kristne grundholdning. De fleste af os, der er her, er kommet her, fordi vi tror på, at denne holdning kan bære.

I vort forhold til Gud spiller troen en afgørende rolle. Troen på Gud bygger *ikke* på viden, men på tillid til Guds kærlighed. Når vi derfor i kristendommen taler om tro, er det navnligt at forstå det som et kærlighedsforhold. Et ægte kærlighedsforhold kan ikke forklares eller bevises – men må udelukkende forstås ud fra den gensidige tillid.

Troen er et svar på Guds kærlighed, og Guds kærlighed er uafhængig af os og vore bedrifter.

Læser vi i Johs. ev. 11,40 står der:

Dersom du tror, skal du se Guds herlighed.

At tro vil kort og godt sige: at tage Gud på ordet.

I troen på Gud kan vi få inspiration til at sige nej til at lade os opsluge af angsten og tvivlen – for vi slipper ikke for dem. De kan stadig komme som lyn fra en klar himmel. I troen på Gud har vi et værn imod at lade hænderne synke og give op på forhånd. I troen på Gud kan vi få inspiration til selv at gøre noget for at noget også bliver anderledes.

Noget kan ske ...

Disciplen Peter var en af dem, der oplevede det. Han eksperimenterede med sin tro.

»Hvis det er dig, Herre« – sagde han til Jesus – »så lad mig prøve at gå på vandet ligesom dig«.

Og han fik lov at prøve.

Ude på vandet fik angsten og tvivlen igen overtaget. Da råbte han: »Herre frels mig« – til ham, som han knapt vidste om han turde tro på.

Og Jesus strakte sin hånd ud og greb fat i ham. Han lod ham ikke alene. Han var levende virkelighed midt i angsten og tvivlen.

I dag i 1986 kan det ikke være det væsentligste for os, om denne begivenhed virkelig har fundet sted helt som den er beskrevet. Betydning får den først, når den bliver et billede på det tillidsforhold, Gud ønsker, vi skal have til ham og derfor tilbyder os.

Tør vi have tillid til Gud, når han byder os at gå ud på det dybe vand, altså tage de udfordringer op, som han lægger hen til os, da vil vi blive båret oppe – for at blive i billedet – af troen på Gud. Tvivler vi, kan det gå os som Peter, der ikke engang var sikker på, at Jesus kunne og ville redde ham.

Men Jesus greb ham, og det kan vi håbe på, han også vil gøre ved os, når vi falder i, når vi ikke i tro tør leve det liv, vi er blevet betroet.

At tro det er at bygge sit liv på Herrens ord og søge fred og lykke kun der, hvor Jesus bor.

At tro det er at tage sin frelser fast i hånd og vandre alle dage vejledet af hans ånd.

Niels Braad

Fra sommerelevstævnet. Foto Ej. J.

HJEMME FRA SKOLEN

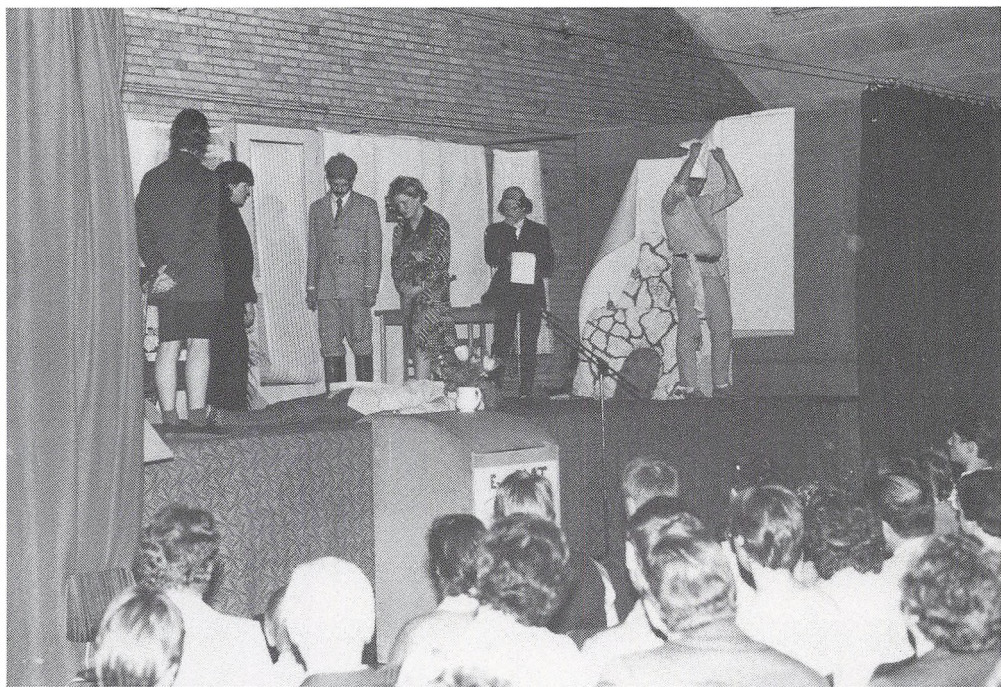
Med en vellykket – men desværre ikke alt for godt besøgt – kammeratskabsaften den 19. april var det slut med specielle arrangementer i april måned.

Men i maj – henholdsvis den 3.-4. og 8. fandt to af årets store begivenheder sted.

Jeg vil ikke sige, at forberedelserne er de bedste, men der er virkelig gode kvaliteter i, at samtlige ca. 120 elever og ca. 20 lærere arbejder sammen på at få ordnet haven, gården o.s.v., får pyntet med blomster overalt inde, får dækket borde og skrællet kartofler; ja selv kartoffelskrælning er hyggeligt, når man står en 6-7 stykker og skræller og småsnakker. – Lørdag den 3. ankom en god flok »gamle« elever til en fornøjelig aften med violinisten Anker Buch, Mønsted, der trakterede violinen virtuost og dertil fortalte. – Bålet i »Gryden« blev vi heller ikke snydt for.

Søndagen den 4. maj var – som søndagen altid – elevfestens højdepunkt, begyndende med højmesse i sognekirken. – Efter midda-

gen i hallen var der elevforeningsgeneralforsamling, hvorefter højskoleforstander Bjarne Nielsen Brovst, holdt et blændende godt foredrag om Kaj Munk. – Gennem hans foredrag fik vi føjet nok en brik til det puslespil, der hed Kaj Munk og hans liv. – Efter endnu en ommøblering i hallen var det gymnasterne, der skulle vise, hvad de duer til – ikke lidt. – Mere ommøblering, borddækning, spising, ommøblering og skuespil ved 10.c. – På grund af den meget tidlige placering i begyndelsen af maj kom Fabricius' fyrværkeri til sin ret som punktum på et par hektiske dage. Men det varede jo ikke længe, før det gik løs igen – denne gang med forældredage, – som havde et meget traditionelt forløb, og som endnu en gang havde trukket mand af hus. – Udstillingerne var dog indskrænket til at omfatte håndarbejde, formning m.v., og der var mange fine ting at beundre. Denne ændring i udstillingens omfang betød, at foredragssalen var fri, således at musikarrangementet efter middagen

»Dramatik« på forældredagen

kunne finde sted i den akustisk bedre egnede foredragssal. – Endvidere var dramatikholdets underholdning rykket frem til eftermiddagen, således at forældredagen afsluttedes noget tidligere end de foregående år.

Næste punkt bliver så 9. kl. og 10. kl. prøver, en spændende tid, der også er brikker i den mosaik, et skoleår er. – 8. kl. er ikke så involveret i prøver, at de ikke kan få tid til at tage på en 3-dages kanotur i begyndelsen af prøveperioden.

Sidst – men for nogle måske ikke mindst – kan vi fortælle, at vi har haft succes på et par områder inden for sporten, idet vort pigehold i volleyball er blevet danske mestre for efterskoler og forbundsmestre i KFUMs idræt. – 2 af disse dygtige piger er udtaget til KFUMs junior-landshold, der skal til Norge til landskamp. – Ved forbundsmesterskaberne blev et drengehold nr. 4. – Et dame junior hold blev forbundsmestre i håndbold, mens et hold piger blev vestjyske mestre i fodbold og nr. 4

ved forbundsmesterskaberne. – Et hold drenge blev nr. 4 ved vestjyske mesterskaber i fodbold.
A. J. J.

Portræt af tidligere elev Hans P. Schmidt

Årgang 47-48

Vi fandt lige en halv time midt under elevfestens travlhed. Jeg var gjort opmærksom på, at Hans Peter Schmidt fra Hamburg ville komme til elevfesten sammen med sin kone, Irene. »Mikkel« havde klaret de ydre formaliteter og ville da også være med til vort lille interview, men det traf sig så uheldigt, at hun blev indlagt på Silkeborg Sygehus med to brækkede arme et par dage før elevfesten, så vi måtte prøve at klare os uden hen-

des hjælp. Igennem snart 9 år har jeg hver måned sendt et elevblad til Hamburg til en mand, jeg aldrig har mødt, – det kunne dog være spændende at høre, om han havde noget at berette. Det havde han!

Hans Peter Schmidt er tysk statsborger, har boet hele sit liv – med undtagelse af kortere ophold i Danmark og Schweiz – i Tyskland, han er gift med en tysk pige, – og taler ikke desto mindre et bemærkelsesværdigt pænt og acceptabelt dansk, derimod ville hans kone, Irene, helst kun tale tysk.

Skal vi kigge nærmere på H.P.S., ser vi, at han slet ikke er uden forbindelser til Danmark, men det er i bund og grund Sønderjyllands historie, der har givet ham den skæbne, han fik.

»Min far er født i Løgumkloster 1882« (og enhver med blot minimalt kendskab til sønderjysk historie ved, at også denne by var under tysk herredømme fra 1864-1920), »så flyttet fra Løgumkloster til Friedrichstadt omkring 1904 kan derfor ikke lyde så voldsomt, selv om min far var dansker. Han blev gift 1907, men desværre husker jeg ikke min mor ret meget, da hun døde, da jeg kun var seks år gammel. Selv er jeg født 6.1.1927 i Friedrichstadt i et henholdsvis landmands- og sadelmagerhjem«.

Det var især 2. verdenskrig, der fik den væsentlige indflydelse på dit liv?

Ja, for vi måtte som alle derboende føle depressionen, fattigdommen og den store arbejdsløshed, som fulgte efter krigen. Jeg vil

ikke netop sige, at det at vores slægt havde rødder i det danske gjorde, at vi blev chikaneret eller forfulgt, men vi mærkede dog ind imellem en lille snært af det. Tværtimod måtte jeg også indrulleres i den tyske hær, selv om dette kom noget på tværs af det hele. Jeg var i årene forinden delvis blevet oplært i landbrugsfaget, men henimod slutningen af krigen blev jeg altså indkaldt. Først var jeg i Arbeitsdienst i Østpreussen og Schlesien, senere soldat i Hamburg i ca. 3 måneder, hvorefter jeg med mit kompagni blev sendt mod Berlin. På vej mod Berlin hørte vi, at byen blev bombarderet, og kort tid efter sluttede krigen, – heldigvis. Så hjem igen, begyndte igen indenfor landbruget, men gik snart over i møbelpolstrerfaget, hvorfra jeg tog svendepøven efter 2 år i 1947.

Hvor kommer Nr. Nissum så ind i billedet?

Vi var jo stadig præget af efterkrigstidens depression, for det kneb næsten overalt med at få arbejde – også for mig – men så traf det sig, at vi i vort hjem fik stiftet bekendtskab med en ung dansk lærer, som hver dag kom og fik sin middagsmad, indtil han bev gift. Han underviste på den danske skole i Friedrichstadt. Når jeg fortæller, at han hed Ejvind Bjerre og var fra Nr. Nissum, kunne nogle måske ganske rigtigt udlede, at han var søn fra Kongensgaard. Han foreslog, at jeg tog på dansk højskole i Nr. Nissum i stedet for at gå arbejdsløs i Tyskland. Som sagt, så gjort. Men sikke dog en forskel fra dengang til nu, – jeg tænker ikke bare på bygninger og lokaler, men også på lærerpersonalet. Jeg mener kun, at der var Laurits Kaag, kandidat Kristensen, »Mikkel«, ja, og så de løse lærere. Jeg hører, at I er over 20 lærere i dag.

Hvad så med elevflokkene? Da du kom ind af døren for en halv time siden, spurgte du mig: »Hvad laver alle de børn her?«

Først troede jeg, at det var lærernes børn. Men når jeg tænker mig om, ved jeg nok, at eleverne både er og ser yngre ud i dag, end de gjorde i 1947-48, for dengang var skolen jo præget af højskoleelever over 18 år.

Hvad så efter højskoletiden?

Jeg fortsatte stadig inden for møbelpolstrerfaget i mange år, hvoraf jeg særligt husker de 4 år i Schweiz fra 1954-58. Efter mit ophold i Schweiz vendte jeg tilbage til Hamburg, blev gift i 1959 med bogholder Irene Voss, og vi bosatte os i en landsby, Hilshöhe, sydøst for Hamburg. Vi har ét barn, en datter, som nu er uddannet landmåler, og som forøvrigt elsker at holde ferie i Danmark. Det var først i 1968, at jeg skiftede arbejde. Jeg blev ansat hos en bladdistributør, som ti år efter lod firmaet overgå til trykkeri, stadig med mig som ansat, og jeg har forresten ikke haft en sygedag i 20 år. Firmaet giver de ansatte mulighed for at opspare ferie, og netop nu har jeg taget hul på en 4-måneders ferie.

Jeg er meget imponeret over, at du vil holde dit danske vedlige, og at du stadig holder elevbladet, som I forøvrigt har indbetalt 120 DM til (Hip til de, som endnu ikke har betalt!)

Joh, jeg har da talt dansk indimellem siden 1948. Vi har nok besøgt »Mikkel« ca. 10 gange, og hun har været hos os et par gange, og vi er da stadig på telefon- og brev fod, men jeg er bedre til at læse det danske end til at tale

det danske. Det kommer mig til nytte, når vi taler om elevbladet. I begyndelsen fik jeg det bare tilsendt automatisk, men da jeg er noget konservativ i læsevaner – og vel også politisk – ja, så har jeg altså valgt at beholde bladet. Desuden er jeg gennem mit arbejde blevet vant til at læse alle aviser og blade fra A-Z. Jeg må nok indrømme, at det er adresseforandringerne, jeg først kaster mig over. Det glæder mig også, at læse om de store forandringer og den gode økonomi på skolen. I Tyskland har vi næsten ingen skoler, der kan sammenlignes med efterskoleformen i Danmark. Der findes nok nogle kostskoler for velhavende folks børn«.

Efter vor lille snak måtte vi endnu engang ned i »billedgalleriet« for at finde elevbilleder 47-48, og Hans P. Schmidt bedyrer mig, at han kan huske alle hovederne, det kan man faktisk godt se på hans ansigtsudtryk. Han bad mig gennem dette bringe en hilsen til alle elever 47-48.

»Specielt husker jeg nok Jens P. Andersen, dengang Timring, for ikke at forglemme min sidekammerat, Arne Pedersen, dengang Sevel. De skal have en særlig hilsen!«

Erling A.

5 års jubilare

Alle jubilæumsbilleder er fot. af Ej. J.

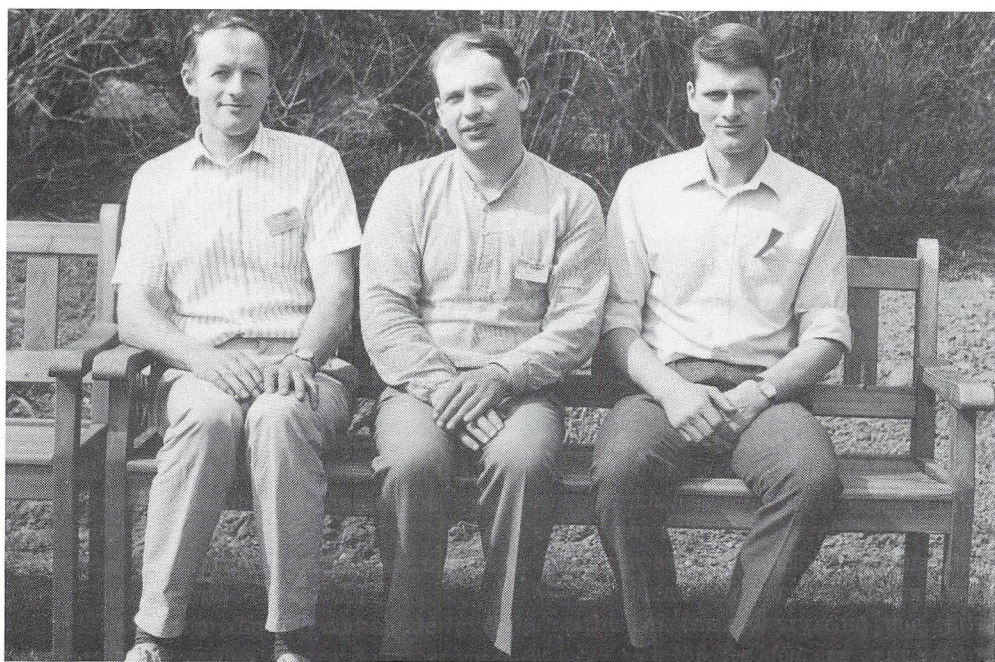
10 års jubilarer

10 års jubilarer

15 års jubilarer

20 års jubilarer

25 års jubilarer

25 års jubilarer

Jeg ser på en jord

*Jeg ser på en jord,
en klode, en verden, hvor mennesker bor,
i håb og i had og så splittet i tro,
hvor floder de løftes og stilnes til ro,
hvor sindet kan høre de toner et sted,
som synger Guds fred.*

*En stjerne så stor,
som rejser i lysår og blir til vor jord,
et usikkert, helligt og vandrende hvælv,
hvis tid ej kan fattes af mennesket selv,
hvor tiden i Guddommens skabende hånd
må fattes af ånd.*

*Den stenede jord,
hvor vandet det fosser og danner et spor,
og leret det lejrer sit levende skød
og myldrer og bliver en havbund så blød,
hvor ånden indblæses i menneskets ler,
og skabelsen sker.*

Ovenstående salme er skrevet med en bestemt melodi i tankerne, eller måske skulle jeg nærmere sige i ørerne, nemlig Erik Grips melodi til Grundtvigs salme »De levendes Land«. De to salmer »De levendes Land« og »O, Kristelighed«, som står lige efter hinanden i Højskolesangbogen, har fået en ny aktualitet for unge mennesker, ved at Erik Grip har lavet en dejlig, sangbar valsemelodi, som de begge kan synges på. En ting er så, at vi nu ofte på skolen hører de to salmer sunget af hjertens lyst. Noget andet er, at hvis man så spørger eleverne om, hvad Grundtvig egentlig mener med alle disse opstandelses-billeder, så melder de pas. Det kunne en anden en også fristes til, men man prøver så godt man kan at forklare, hvad den gode Grundtvig må have set eller anet, mens han digtede. Men når teksten så med møje og besvær er udlagt, så kan man jo bare være glad for, at nu er der en melodi, som gør, at elever efter at have sunget

*Det lyttende liv,
som spejder og venter i flodernes siv.
Var paradislivet så tæt på endnu?
Mon slugtes det hele af vandenens gru?
En vugge for menneskets første forsøg
med at leve – og dø.*

*Fortællende liv,
hvor myterne blandes med sletternes støv.
Guds nærhed, som styrer hvert eneste skridt,
blir glemt under krigernes hidsige ridt.
Hvor Kain myrder Abel igen og igen
sin bror og sin ven.*

*Alene på jord,
hvor rummet er koldt, og hvor himlen blir stor.
I ørkenen der hører en hyrde Guds røst:
»Jeg er her endnu, læg en hånd på dit bryst!«
Og pris så din skaber for hver dag er hans
i hele sin glans.*

»De levendes Land« foreslår, at vi lige snupper »O, Kristelighed« med, mens vi er i gang. Personligt har jeg altid kunnet lide den gamle melodi, men for mig har specielt Erik Grips valsemelodi givet associationer til noget, der drejer rundt – og på den måde skabelsen og tiden, – noget gammeltestamentligt.

Helle Esbo

Så er det sagt!

For et par år siden prøvede jeg at udgive nogle eksempler på morsomme formuleringer fra vores elevers stile. Jeg fik mange positive tilkendegivelser fra bladets læsere vedrørende denne lille rubrik, så derfor prøver jeg at gengive endnu en lille samling af »perler«. Det er forøvrigt dem, der giver dansklærerne nye kræfter til at gå igang med en ny bunke stile.

30 års jubilarer

Dreng 9. kl.

Da jeg fik sommerferie efter 5. klasse, begyndte jeg at hjælpe far med at malke, så det er ikke så sært, at jeg er meget interesseret i landbruget.

Dreng 9. kl.

Mit liv har altid været meget sorgløst, alle oldeforældrene var døde, da jeg blev født.

Pige 9. kl.

I stedet for dette afsindige kønsrollemønster går jeg 100% ind for liggeret også i hæren.

Dreng 9. kl.

Hvis man brugte pengene til eksportstøtte og bør kombineres med en gaveordning, hvor man giver et land et mejeri eller cykler.

Pige 10. kl.

Når jeg lytter til andres musik, hører jeg gerne klassisk eller punk.

Dreng 9. kl.

Jeg vil meget hellere ud at se Danmark ... de

fede kornmarker, der dølger sig for vinden på den ene bakketop efter den anden.

Dreng 10. kl.

Endvidere mener jeg, at USA's militære udgifter bør omprioriteres så f.eks. 50% af alle lønningerne til soldater går til missionærer i Afrika, samt at halvdelen af en soldats værnepligt udsones i Afrika med at plante skov.

Dreng 10. kl.

I det stilleme, der hedder »godmorgen« er der to meget forskellige tekster. Den ene tekst af B. S. Ingemann handler om fuglenes livsglæde. Den anden tekst af Benny Andersen handler om en peson, som ikke er særlig livsglad, og som helst vil sove livet væk. Disse tekster er så forskellige, at man kan sige at de tilsammen i overført betydning har pH-værdien 7.

Dreng 10. kl.

My sister was poisoned fourteen days ago.
(Erling A.)

LERSØ PARKALLE 101
2100 KØBENHAVN Ø

30 års jubialerer

Adresseforandringer

- 1972 Bente Pedersen, Møllegade 23,
7400 Herning.
- 75-77 Connie Langvad Christensen,
Strandvejen 26, Saksild, 8300 Odder.
- 77-79 Marie Noe, Fuglsang Allé 103, v. 486,
2700 Brønshøj.
- 76-77 Poul Erik Poulsen, Præstestræde 21,
4230 Skælskør.
- 78-80 Svend Damsgaard, Fjordglimt 10,
Handbjerg, 7830 Vinderup.
- 80-83 Linda Kamstrup, Knuthenborgvej 3,
Tjørring, 7400 Herning.
- 82-84 Aase M. Christensen, Nørrevej 1,
6990 Ulfborg.

Nørre Nissum Høj- og Efterskole

Kirkebyen 16, 7620 Lemvig. Telefon (07) 891004
Elevernes tlf. (07) 891107

Forstander: Niels Braad

Formand for bestyrelsen: Sognepræst H. K. Jørgensen,
7500 Holstebro

Nørre Nissum Høj- og Efterskoles Elevforening

Elevbladet udkommer sidst i hver måned, undtagen
januar og august.

Redaktion:

Niels og Gerda Braad, Erling Agergaard.
Adresseændringer, ind- og udmeldelser til:
Erling Agergaard, Ringvej 3, 7620 Lemvig
Telefon (07) 891431

Kasserer:

Gerda Braad, Høj- og Efterskolen
Telefon (07) 891004

Elevforeningens gironummer: 803 6233

Christensens Bogtrykkeri, Bogtrykergården as, Struer